

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

58. Olim interrogatus fui, quot testes requirantur, vt factum dicatur
notorium in percussione clerici? Ex p. 2. tr. 16. & Misc. 2. res. 22. alias 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

dicatur notorium in Clerici percussione?
Et an sufficiat, si aliquis notorie consuluit, vel mandavit,
aut ratam habuit, vel non impedivit percussorem
Clerici, sit evitandus, sicut notorius percussor? Ex
p. 9. tract. 4. Ref. 18.

Sup hoc in
duabus præ-
cedentibus
Ref. & sup.
in Ref. 51.
Notandum,
& superius
in tr. 1. Ref.
50. §. Sed ex
his, & seq.

* Quæ hic
sup. Ref. 55.

Sup. hoc in
Ref. seq. &
sup. in Ref.
51. §. Nota
tamen, ante
med. à veris.
An notorie-
tatem, & inf.
in Ref. 74 §. 1.
inter prin-
cip. & med.
veris. Vel
quod no-
tum.

PRæcognoscibilis est iste casus, & de illo ego beni-
gniores opinionem dedi, quam me citato, se-
quitur est postea Pater Baunius in *Theol. mor. tom. 2.*
disp. 5. tr. 4. §. 2. ubi sic ait: Quæritur, an qui Clericum
notorie percussit, vitari debeat? Affirmativa nonnullis
placet, idem quod Constantiense Concilium expresse
habet, publicum Clerici percussorem vitandum esse.
Contraria tamen sententia defenditur à Covar. in *cap.*
Alma mater. p. 1. §. 2. n. 2. Sayto de *conf. lib. 2. c. 11.* Rebut-
fo in *concordata rubrica de excom. non vitandis.* Sentit
idem Fagundez *Præf. 1. lib. 2. c. 5. n. 12.* Diana *p. 3. tr. 5.*
ref. 14. * Negant enim hi Authores, percussorem Cleri-
ci vitandum esse, nisi postquam constiterit, eum ius-
tam causam nullam habuisse Clericum percutiendi:
quare, licet percussio sit notoria, & patens multis, si ta-
men non sit illis, qui ejus percussoris sunt consilii
notum, percussorem excusandi sui legitimam nullam
habere causam, à qua in eo facto excusetur à peccato,
non est eorum opinio vitandus: unde, cum de eo
constare nequeat, nisi per facti notorietatem, aut sen-
tentiam Iudicis, ante eam non dicatur notorius Cleri-
ci percussor, ac vitandus. Diana loco ante citato. Quot
autem testes requirantur, ut factum dicatur notorium
in Clerici percussione, satis non constat. Quinque ad
id non sufficere, tradit Aragon. *2. 2. q. 10. art. 4.* imò ne-
que sex, nisi majorem partem Congregationis com-
ponent, dicit Reginald. *lib. 1. prax. c. 10. n. 12.* Septem
minimum de Communitate exigat, ut facti notorie-
tatem inducant, scripsere Marius Anton. *ref. lib. 13. ref.*
11. Adrianus in *tr. 4. de Sac. Euchar. decem* postulat.
Communis est opinio, id iudicio committendum esse
prudenter viri, qui ex variis circumstantiis, qualitate
actus, loci, & temporis, arbitrabitur, quodnam factum
dicatur notorium. Quare non est vitandus in com-
muni vita, congressusque percussor Clerici, nisi cum
est publicus, ac notorius; pro tali autem non est ha-
bendus, nisi cum percussio nulla tergiversatione ela-
ri, aut juris remedio nisi potest; juris autem remedia
sunt, Clericum ab ebrio percussum esse, aut à nescien-
te, ac ignaro tali actioni censuram annexam esse, aut
ad sui defensionem. Quid? quod causari hic potest,
injuste de percusso Clerico diem sibi dici; innocen-
tem se esse; in ubi, cum cædes, aut injuria Clerico
est facta, non fuisse? Hæc ergo, aut eorum aliqua,
quandiu potest percussor culpæ suæ prætexere, publi-
cus dici nequit, & notorius esse, nec is consequenter,
cujus colloquia, congressusque vitare oporteat. Ad
id enim est opus, ut constet, nullam habuisse causam
percutiendi, non fecisse defendendi sui gratia; nam si
potest probabiliter allegare aliquam veram causam,
qua in eo facto à peccato excusetur, quandiu non
constiterit non ita esse, non erit vitandus: hoc autem
constare non potest, nisi per Iudicis sententiam vel
per facti notorietatem. Quamobrem raro contingit,
percussorem Clerici ita esse notoriam facto, ut non
possit aliquo juris remedio, aut probabilitate aliqua
excusari. Hucusque Baunius, & iterum ego: quod valde
notandum est à Confessariis, & Responsoribus Ca-
suum conscientie: nam ex his à multis scrupulis, &
anxietatibus, tam ipsi, quam poenitentes liberi erunt.
Et idem etiam hic apponam verba Ioan. Garciae in
Sum. moral. tr. 1. diff. 3. dub. 2. punct. 5. n. 42. ubi sic in-
quit: [El publico percussor no se ha de evitar, si po-
test alguna tergiversatione celari ejus percussio; de suerte
que si no fue la percussione delante todo el pueblo; ò
convencido della por sententia, ò confession del reo,

atque mas aya rumor, y fama que uno sacadio al
Clerigo, no se ha de evitar.] Ita ille.
2. Sed hic discutendum est aliud dubium, an soli-
cet, posito, quod aliquis notorie consuluit, vel men-
davit, aut ratam habuit, vel non impedivit percussio-
nem Clerici, sit evitandus, sicut notorius percussor?
Et respondeo negativè, non solum, quia sicut consu-
lens, mandans, &c. non incurrit hanc excommuni-
cationem ex dispositione Canonis, *Si quis fuerit*,
nisi Summi Pontifices per lita specialia id expresse
sent: ita etiam, dum Concilium Constantiense dum-
taxat jubet vitare nos debere notorios percussores,
in ejus dispositione non includuntur consules, man-
dans, &c. non solum ea ratione, quod in odiosis ver-
ba sunt strictè ad litteram intelligenda, pro allegata
à Mario Antonino *lib. 1. var. ref. 69. n. 2.* sed etiam,
quia istæ causæ non incurrit, quando efficaciter non
influent in effectum; & ideo licet possit esse notorius
percussor, mandatum, ratum habuit, &c. non potest ta-
men esse notorius ipse influxus efficax, qui est causa
immediata incursum in ipsam excommunicationem
& per consequens, nisi præcedenti legitima proba-
tione. Et ita hanc sententiam ex multis aliis ratio-
bus firmat Leone de *conf. recollect. 5. n. 335.*

RESOL. LVIII.

Olim interrogatus fui, quot testes requirantur, ut factum
dicatur notorium in percussione Clerici? Ex part. 2.
tract. 16. & Misc. 2. Ref. 2. aliis 24.

§. 1. **N**otitiam quinque hominum non efficere no-
torium facti, putavit Pet. de Arago. in *2. 2. q. 10. art. 4.*
Nec etiam notitiam sex hominum illud facere
potest, nisi hi sint major pars illius Congregationis,
putavit Reginald. in *praxi, tom. 1. lib. 1. cap. 10. n. 12.*
2. Sed Mascardus de *prob. tom. 2. com. 110. n. 1.* &
& Marius Antoninus *variar. ref. lib. 3. ref. 1. n. 10.*
putant ad inducendum notorium, ad minus septem
testes requiri. Immo Adrianus in *4. tr. de sac. Eucha-
rist. non longe à fine, §. oritur questio*, extendit ad decem.
3. Communiter verò DD. hoc relinquunt iudicio
prudenter viri, ut ex variis circumstantiis, & qualitate
actus, loci, & temporis arbitrentur, quod factum dica-
tur ita notorium, ut nulla possit tergiversatione ce-
lari: communiter autem ex tribus causatur notorium,
scilicet ex hominum scientia, & loci, & temporis
qualitate. Ita post DD. quos citat, & sequitur Bo-
nac. de *conf. disp. 2. q. 2. punct. 1. §. 1. n. 5.* tenet etiam
Sayrus de *conf. lib. 2. cap. 12. n. 2.*

4. Hinc colligit ex Navarro & Soto Avila de *conf.*
p. 2. n. 6. disp. 2. dub. 4. percipientem Clericum coram
decem, vel duodecim non esse notorium in magna
civitate, bene tamen in oppido parvo, vicinia, seu
collegio.

RESOL. LIX.

An dubius de percussione Clerici teneatur vitare percus-
sorem?

Et docetur, ut teneatur vitare excommunicatum de-
nunciatum, non sufficere dubium adhuc prudens de-
nunciations, sed requiri notitiam illius moraliter cer-
tam, quod excommunicatio sit expresse denunciata.
Ex p. 4. tract. 3. Ref. 71.

§. 1. **R**espondeo quod ut teneatur vitare per-
cussorem Clerici, non sufficit dubium,
quamvis prudens notorietatis, sed requiritur notitia
moraliter certa. Ita Hurtado de *excommunicatione*, in
disp. 11. difficult. 3. num. 10. qui etiam num. 7. ex Suarez
docet.